

EEN STILLE RAMP

Een stille ramp - zo dichtbij - notabene in ons eigen land: duizenden kinderen en ouders in de knel, zij zijn elkaar KWIJT.
Een stille ramp MET NAUWELIJKS AANDACHT VAN POLITICI, KERKEN, PERS.

KINDERRECHTERS- WAT DOEN ZIJ FOUT ?

Al vele, vele jaren vinden kinderrechtshouders aannames, indrukken en vermoedens voldoende om kinderen en ouders zwaar te straffen : een uithuisplaatsing van een kind en/of een gezagsontheffing, waarbij Jeugdzorg de macht krijgt over kinderen en ouders monddood worden gemaakt en hun kind KWIJT raken door ouderverstoting.

Op grond van aannames , vermoedens, dubieuze rapporten van toeschrijvende instanties wordt levenslang uitgesproken voor kinderen en ouders. Aannames, vermoedens zijn geen bewijzen. Onze 11 rechtbanken en 5 gerechtshoven kennen minstens evenzoveel bewijsloze kinderrechtshouders.

De houding van en de uitspraken door kinderrechtshouders zijn voor ouders vaak vernederend naast de vele tijd.

De emotionele energie en hoge advocaatskosten rond rechtszittingen.

Ouder en advocaten beroepen zich veelvuldig op het IVRK(internationale Verdrag Rechten Kind) en EVRM (Europees Verdrag Rechten Mens) maar..... bij kinderrechtshouders vaak tevergeefs.

In 9 van de 10 gevallen (95%- dat is het officiële cijfer van het Ministerie van V/J) worden aanvragen voor ondertoezichtstelling(OTS) en uithuisplaatsing(UHP) toegewezen door de kinderrechtshouders aan de instanties, die aanvragen.

Kinderrechtshouders bestaan eigenlijk helemaal niet, het zijn "gewone" rechtshouders, die ook familiezaken doen.

In de volksmond heten ze kinderrechtshouders, maar een specifieke opleiding ervoor bestaat niet. Zij hebben weinig kennis van hechting en loyaliteit. En over een omgangsregeling: dat moet Jeugdzorg maar regelen.

Fijn voor Jeugdzorg : gevolg is uiterst karige bezoekenregelingen.

In meerdere zittingen worden advocaten geschofferd. Uitspraken over kindzaken worden niet /nauwelijks gepubliceerd met als gevolg dat advocaten weinig richtlijnen hebben voor hun cliënten (kinderen en ouders). Een (civiele) rechtszaak rond kinderen: koffiedik kijken.

Dit is kinderrecht in Nederland: welke kinderrechtshouder heeft nog een hart voor kinderen ?

95 % van alle aanvragen door Jeugdzorg krijgt deze instantie ook. Een afschuwelijke zaak.

AANVRAGENDE INSTANTIES

Die instanties zijn Jeugdbescherming (Veilig Thuis of andere namen), William SchrikkerGroep-WSG, Leger des Heils-LdH, St. Geref. Jeugdzorg-SGJ).

Door de aanvragen van deze instanties zijn duizenden kinderen onterecht uithuisgeplaatst. Het woord uithuisplaatsing wordt plots vervangen door voogdij en pleegzorg, dat klinkt vriendelijker. Wie rond kijkt op de sites van instanties ziet nauwelijks het woord uithuisplaatsing, terwijl die instanties wel goeddeels moeten leven van de inkomsten van de uithuisplaatsingen.

Wie rond kijkt op de sites voor pleegzorg ziet weinig eerlijke voorlichting over al die moeilijke kindsituaties.

Duizenden kinderen raken beschadigd voor hun leven evenals hun ouders. Duizenden kinderen worden door Jeugdbeschermers (voogden) en ook door pleegouders gehersenspoeld. "En Wim, zou jij je vader nog willen zien- je vindt het toch spannend,he?"

"Dan doen we het toch niet". Jeugdbescherming etaleert spanningen bij kinderen .

De macht van Jeugdzorg (nu dus Jeugd"bescherming"geheten), de Raad voor de Kinderbescherming en van kinderrechtshouders (Rechterlijke Macht) is veel te groot. Ze vormen een grote keten (ketenloyaliteit) van institutionele macht, die elkaar de bal (uw kinderen) toespelen.

Er wordt weinig expertise van vakspecialisten als orthopedagogen en gezinstherapeuten/systeemtherapeuten toegelaten.

VADERS EN MOEDERS

Onjuistheden in rapporten van instanties zijn er om NIET te behandelen door kinderrechtshouders, daarvoor is gewoon geen tijd.

Er is geen waarheidsvinding vandaar.

Het is een zinloze oefening voor ouders om onjuistheden in stukken van bijv. de Raad voor de Kinderbescherming- kampioen in overschrijven van andere instanties) op te schrijven, want het wordt toch niet behandeld.

ENORME GEVOLGEN

Duizenden kinderen met traumatische jeugdervaringen - hun toekomst wordt moeilijk. In 5 jaar 10 overplaatsingen is niet bijzonder.

In 5 jaar 5 nieuwe voogden niet bijzonder.

Kinderen worden onder druk gezet , gaan naar instanties toe, waar zij onder mentale druk van Jeugdzorg antwoorden geven wat die ander maar verlangt. Kinderen komen in een groot loyaliteitsconflict terecht en moeten ermee blijven voortleven.